

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 15zx ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.), zobowiązał K. G. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń postojowych wypłaconych w dniach: 2 czerwca 2020 r., 2 lipca 2020 r., 4 sierpnia 2020 r. w łącznej kwocie 6.240,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, naliczonymi od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu. W uzasadnieniu decyzji podniesiono, iż płatnik składek (...) złożył za K. G. w dniu 22 maja 2020 r. wniosek (...) o wypłatę świadczenia postojowego, w którym wykazał miesięczny przychód wynikający z umowy w kwocie 1692,44 zł i przychód osiągnięty w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku w kwocie 1692,44 zł i na podstawie tych danych wypłacono wnioskodawczyni świadczenie postojowe w kwocie 2080,00 zł. Organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z płatnikiem ustalono, że płatnik wskazał niewłaściwą kwotę przychodu za miesiąc poprzedzający miesiąc złożenia wniosku, tj. kwotę 1692,44 zł, zamiast 896,41 zł. W związku z powyższym K. G. nie przysługuje prawo do świadczeń postojowych na podstawie wniosków złożonych w dniach: 30 kwietnia 2020 roku, 28 czerwca 2020 roku i 6 lipca 2020 roku w łącznej kwocie 6240,00 zł (3x2080,00 zł).

/decyzja k.11-12 akt ZUS/

K. G. odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i zwolnienie z obowiązku zwrotu spornej kwoty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że co prawda organ rentowy nie wskazał, z jakiego powodu przyjął, że płatnik wskazał nieodpowiedni przychód, to zdaniem wnioskodawczyni przyczyną jest niewłaściwe przyjęcie przez organ rentowy daty, w jakiej został złożony wniosek. W ocenie ubezpieczonej datą złożenia wniosku przez osobę uprawnioną jest data jego złożenia u zleceniodawcy jako pośrednika, przekazanie wniosku do ZUS przez zleceniodawcę ma już wyłącznie charakter formalno – techniczny.

/odwołanie k. 3-7/

Decyzją z dnia 26 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.) zmienił decyzję z dnia 30 grudnia 2020 roku w ten sposób, że zobowiązał K. G. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego w wysokości 1162,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, naliczonymi od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu. W uzasadnieniu decyzji podniesiono, iż płatnik składek (...) złożył za K. G. w dniu 22 maja 2020 r. wniosek (...) o wypłatę świadczenia postojowego, w którym wykazał miesięczny przychód wynikający z umowy w kwocie 1692,44 zł i przychód osiągnięty w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku w kwocie 1692,44 zł i na podstawie tych danych wypłacono wnioskodawczyni świadczenia postojowe w kwotach po 2080,00 zł (x3). Organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z płatnikiem ustalono, że płatnik wskazał niewłaściwą kwotę przychodu za miesiąc poprzedzający miesiąc złożenia wniosku, tj. kwotę 1692,44 zł, zamiast 896,41 zł. Z uwagi na fakt, że kwota przychodu osiągniętego w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku była niższa od 1299,99 zł (mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2020 r.) Oddział mógł uprawnionej wypłacić świadczenie postojowe w kwocie (...),44, tj. w wysokości wynagrodzenia z tej umowy. W związku z powyższym K. G. jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń postojowych w łącznej wysokości 1162,68 zł.

/decyzja k.11-12 akt ZUS/

K. G. odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i zwolnienie z obowiązku zwrotu spornej kwoty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że co prawda

organ rentowy nie wskazał, z jakiego powodu przyjął, że płatnik wskazał nieodpowiedni przychód, to zdaniem wnioskodawczyni przyczyną jest niewłaściwe przyjęcie przez organ rentowy daty, w jakiej został złożony wniosek. W ocenie ubezpieczonej datą złożenia wniosku przez osobę uprawnioną jest data jego złożenia u zleceniodawcy jako pośrednika, przekazanie wniosku do ZUS przez zleceniodawcę ma już wyłącznie charakter formalno – techniczny.

/odwołanie k. 3-7 akt VIII U 649/21/

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań, wywodząc jak w zaskarżonych decyzjach. Ponadto podniósł, iż w związku z tym, że wniosek został złożony przez płatnika w dniu 22 maja 2020 r, winien być wzięty pod uwagę przychód z miesiąca kwietnia ustalony przez organ w postępowaniu wyjaśniającym w kwocie 896,41 zł, a nie z marca wskazany we wniosku w kwocie 1692,44 zł, zatem pobrane świadczenia były w części nienależne.

/odpowiedzi na odwołania- k. 11-12, k.9-10 akt VIII U 649/21/

Zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2021r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy VIII U 649/21 ze sprawą VIII U 248/21.

/zarządzenie – k.15 akt VIII U 649/21/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością byli związani umową zlecenia w okresie od 22 lutego 2020 roku do 21 maja 2020 roku.

/umowa zlecenie k. 16 akt ZUS/

Przychód wnioskodawczyni z tytułu wskazanej umowy zlecenia za marzec 2020 roku wyniósł 1692,44 zł, a za kwiecień 2020 roku - 896,41 zł.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 30 kwietnia 2020 roku K. G. złożyła wniosek o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym C. -19 dla umów cywilnoprawnych, w którym wskazano, że łączyła go z płatnikiem - (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością umowa zlecenie w okresie od 22 lutego 2020 roku do 21 maja 2020 roku oraz że nastąpiło ograniczenie jej wykonywania, a miesięczny przychód, który wynika z umowy to 1692,44 zł, przychód osiągnięty w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku wyniósł 1692,44 zł. Ubezpieczona oświadczyła zleceniodawcy, że nie podlega ubezpieczeniu z innego tytułu, wysokość uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku wynosi 0 zł.

/wniosek – k. 5-6 akt ZUS /

Wniosek ten został złożony przez płatnika do ZUS w dniu 22 maja 2020 roku.

/okoliczność bezsporna ,wniosek – k. 5-6 akt ZUS /

W dniach 28 czerwca 2020 roku i 6 lipca 2020 roku ubezpieczona złożyła wnioski o świadczenia postojowe za kolejne okresy.

/okoliczność bezsporna, wnioski – k. 1-4 akt ZUS /

Wnioskodawczyni otrzymała świadczenia postojowe w łącznej kwocie 6240,00 zł (3x2080,00 zł).

/okoliczność bezsporna/

Zaskarżoną decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 15zx ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.), zobowiązał K. G. do zwrotu nienależnie pobranego świadczeń postojowych wypłaconych w dniach: 2 czerwca 2020 r., 2 lipca 2020 r., 4 sierpnia 2020 r. w łącznej kwocie 6.240,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, naliczonymi od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu. W uzasadnieniu decyzji podniesiono, iż płatnik składek (...) złożył za K. G. w dniu 22 maja 2020 r. wniosek (...) o wypłatę świadczenia postojowego, w którym wykazał miesięczny przychód wynikający z umowy w kwocie 1692,44 zł i przychód osiągnięty w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku w kwocie 1692,44 zł. i na podstawie tych danych wypłacono wnioskodawcy świadczenie postojowe w kwocie 2080,00 zł. Organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z płatnikiem ustalono, że płatnik wskazał niewłaściwą kwotę przychodu za miesiąc poprzedzający miesiąc złożenia wniosku, tj. kwotę 1692,44 zł, zamiast 896,41 zł. W związku z powyższym K. G. nie przysługuje prawo do świadczeń postojowych na podstawie wniosków złożonych w dniach: 30 kwietnia 2020 roku, 28 czerwca 2020 roku i 6 lipca 2020 roku w łącznej kwocie 6240,00 zł (3x2080,00 zł).

/decyzja k.11-12 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późn. zm.) zmienił decyzję z dnia

30 grudnia 2020 roku w ten sposób, że zobowiązał K. G. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia postojowego w wysokości 1162,68 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, naliczonymi od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu. W uzasadnieniu decyzji podniesiono, iż płatnik składek (...) złożył za K. G. w dniu 22 maja 2020 r. wniosek (...) o wypłatę świadczenia postojowego, w którym wykazał miesięczny przychód wynikający z umowy w kwocie 1692,44 zł i przychód osiągnięty w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku w kwocie 1692,44 zł i na podstawie tych danych wypłacono wnioskodawcy świadczenia postojowe w kwotach po 2080,00 zł (x3). Organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z płatnikiem ustalono, że płatnik wskazał niewłaściwą kwotę przychodu za miesiąc poprzedzający miesiąc złożenia wniosku, tj. kwotę 1692,44 zł, zamiast 896,41 zł. Z uwagi na fakt, że kwota przychodu osiągniętego w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku była niższa od 1299,99 zł (mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2020 r.) Oddział mógł uprawnionej wypłacić świadczenie postojowe w kwocie (...),44, tj. w wysokości wynagrodzenia z tej umowy. W związku z powyższym K. G. jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w wysokości 1162,68 zł.

/decyzja k.11-12 akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie niespornych w sprawie dowodów w postaci dokumentów załączonych do akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie jest zasadne.

Prawo do świadczenia postojowego wynika z ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 1842)

Świadczenie to przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia (...)19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna w rozumieniu art. 15zq ust. 1 pkt 2 i ust. 3 cytowanej ustawy.

Zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 2 tej ustawy, osobie wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło przysługuje świadczenie postojowe.

W myśl art. 15zq ust. 5 ustawy osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli:

- 1) umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 kwietnia 2020 r.
- 2) przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- 3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

Zgodnie z art. 15 zr ust. 1 i 2 świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4. W przypadku, gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe wynosi mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r. świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.

Zgodnie z art. 15 zs ustawy ustalenie prawa do świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby, o której mowa w art. 15zq ust. 1, zwanej dalej "osobą uprawnioną", składany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ust. 1). W przypadku osoby wykonującej umowę cywilnoprawną wniosek składany jest za pośrednictwem odpowiednio zleceniodawcy lub zamawiającego (ust. 2).

Oznacza to, że wniosek pochodzi od zleceniobiorcy, a płatnik jest jedynie jego "przekazicielem" - w tym przypadku zleceniodawca.

Odpowiednio (ust 4) zleceniodawca lub zamawiający załącza do wniosku:

- 1) oświadczenie potwierdzające:
 - a) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności, o którym mowa w art. 15zq ust. 3,
 - b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
 - c) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,

d) otrzymanie oświadczenia od osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;

2) kopię umów cywilnoprawnych.

Jak wynika z regulacji ust. 4 pkt d) ustawy to zleceniobiorca składa oświadczenie o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych.

W ocenie Sądu data takiego oświadczenia - a więc jednocześnie złożenia wniosku osoby ubiegającej się o świadczenie jest decydująca przy ocenie uprawnienia do świadczenia postojowego. Według tej daty organ rentowy winien badać, czy ubiegający się o świadczenie podlega czy też nie podlega tym ubezpieczeniom oraz jaki był przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym datę sporządzenia wniosku. W tym dniu bowiem ubezpieczony składa oświadczenie o określonej treści, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia. Wniosek składa więc do zleceniodawcy, który następnie przekazuje go do organu rentowego, a więc w istocie wykonuje czynność o charakterze technicznym.

Wskazać należy, że ubezpieczony nie ma żadnego wpływu na to, w jakim terminie wniosek zostanie przekazany do organu rentowego. Obowiązująca zaś w spornym okresie regulacja nie dawała możliwości składania wniosku bezpośrednio przez ubezpieczonego (w myśl ust. 6 art. 15 ustawy mógł być złożony wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym, tylko w przypadku odmowy złożenia wniosku przez zleceniodawcę w sposób wskazany w art. 15zs ust. 2, osoba uprawniona, która jest zleceniobiorcą, może złożyć wniosek o świadczenie postojowe do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych), z czym nie mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu.

Przyjmując interpretację organu rentowego, uznać należy, że przekazanie wniosku z opóźnieniem niesłusznie narażałoby ubezpieczonego na kolejne konsekwencje, albowiem w związku z upływem czasu, jego oświadczenie co do braku innego tytułu do ubezpieczenia i o wysokości przychodu uzyskanej w miesiącu poprzednim mogłoby okazać się nieaktualne. Przedstawienie przez płatnika wniosku do organu rentowego z opóźnieniem, nie może wywoływać negatywnych konsekwencji dla rzeczywistego uprawnionego, bo w momencie złożenia wniosku nie ma on wpływu na jego dalszy los.

Nie należy też tracić z pola widzenia iż zgodnie z art. 15zs ust. 7 wnioski o świadczenie postojowe można składać najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca w którym został zniesiony ogłoszony stan epidemii. Ustawodawca wskazując na możliwość złożenia wniosków o przyznanie świadczenia postojowego najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym został zniesiony stan epidemii, nie uzależnił dotrzymania terminu od istnienia i wykazania przez wnioskodawcę przeszkód uniemożliwiających złożenie takiego wniosku w miesiącu bezpośrednio następującym po miesiącu, w którym spełniał przesłanki do uzyskania tego świadczenia. Nie można przy tym zakładać, że racjonalny prawodawca wprowadza przepis, który pozwala na złożenie wniosku o świadczenie postojowe po odwołaniu stanu epidemii, jednocześnie ustanawiając takie ograniczenia, które nie pozwalają w żadnym stanie faktycznym na uzyskanie świadczenia po złożeniu wniosku w tym czasie. Należy, więc odwołać się do interpretacji przepisów zgodnej nie z jej literalnym brzmieniem, a celem w jakim zostały wprowadzone. W założeniu wprowadzenie świadczenia postojowego miało, bowiem na celu zminimalizowanie negatywnych skutków ekonomicznych rozprzestrzeniania się (...)19 występujących między innymi u osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą poprzez rekompensatę utraty przychodów z wykonywanej działalności. Przysługuje ono, gdy w następstwie (...)19 doszło do przestoju, obniżenia przychodów z działalności gospodarczej /por. wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 września 2020 r. III U 485/20/.

Skoro, zatem w niniejszym postępowaniu płatnik – zleceniodawca w dniu 22 maja 2020 roku dostarczył do ZUS wniosek o ustalenie prawa do świadczenia postojowego ubezpieczonej złożony przez niego w dniu 30 kwietnia 2020 roku, to według tej daty należy dokonać oceny przesłanek prawa do świadczenia, w tym wysokości osiąganego przechodu w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku, w tym przypadku w marcu 2020 roku.

W konsekwencji, nieuprawniona pozostaje teza zawarta w zaskarżonej decyzji, że we wniosku został wskazany przychód z nieprawidłowego miesiąca, a tym samym, że wnioskodawczyni pobrała nienależne świadczenie w rozumieniu art. 15 zx ust. 2 pkt.3 omawianej ustawy (świadczenie wypłacone w kwocie wyższej niż należna).

Zgodnie bowiem z 15 zx ust.1 i 2 osoba, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za nienależnie pobrane świadczenie postojowe uważa się świadczenie:

- 1) przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie lub odpowiednio zleceniodawcę lub zamawiającego;
- 2) wypłacone osobie innej niż osoba uprawniona;
- 3) wypłacone w kwocie wyższej niż należna.

Mając na względzie powyższe, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd w pkt. 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i uznał, że wnioskodawczyni nie ma obowiązku zwrotu pobranych świadczeń postojowych w kwocie 1.162,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Zgodnie z art. 477¹³ § 1 kpc zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd – przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy.

W orzecznictwie wskazuje się, że powyższy przepis ma jednoznaczne brzmienie, z którego nie da się wyprowadzić wniosku, że chodzi w nim wyłącznie o zmianę przez organ rentowy zaskarżonej decyzji w drodze wydania decyzji zmieniającej. Zmiana ta może nastąpić przez wydanie – stosownie do okoliczności danej sprawy – każdej decyzji, byleby tylko jej skutkiem było uwzględnienie w całości lub w części żądania strony objętego przedmiotem zaskarżonej decyzji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2012 r., II UK 225/11). Wskazana w art. 477¹³ kpc "zmiana zaskarżonej decyzji" nie musi polegać na wydaniu nowej decyzji zmieniającej zaskarżoną, ale na wydaniu takiej decyzji, której skutkiem jest uwzględnienie w całości lub w części żądania strony objętego przedmiotem zaskarżonej decyzji. Nie będzie to więc jedynie wprost decyzja zmieniająca, lecz również decyzja anulująca decyzję wcześniejszą, byleby wynikało z niej, że rozstrzyga o przedmiocie tej wcześniejszej decyzji i to zgodnie z żądaniem odwołania (por. orzeczenia: Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 27 lutego 2013 r., III AUa 910/12, z dnia 24 czerwca 2015 r., III AUa 246/15 oraz Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 września 2013 r., III AUa 1432/12).

Organ rentowy decyzją z dnia 26 stycznia 2021 roku zmienił decyzję z dnia 30 grudnia 2020 roku w ten sposób, że zobowiązał wnioskodawczynię do zwrotu świadczeń postojowych w kwocie 1162,68 zł, w miejsce pierwotnej kwoty wskazanej tytułem zwrotu, tj. kwoty 6240 zł z ustawowymi odsetkami. Niewątpliwie organ rentowy uwzględnił część żądania odwołującej w zakresie wysokości kwoty podlegającej zwrotowi, dlatego też w tym zakresie należało umorzyć postępowanie, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 477¹³ § 1 kpc w pkt 2 wyroku.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS D. K. – Gorący, wypożyczając akta ZUS